

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 25.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

като разгледа докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело № 20231110155434 по описа за 2023 година

Предявени са искове от „ВС.БГ“ ЕООД, ЕИК 22, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“ДХ“ № 52-54, представлявано от ЗСР, насочени срещу М. В. В., ЕГН *****, с адрес гр.София, ж.к.РК бл.22А, вх.Д, ет.2, ап.91, за признаване за установено, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 40375/2023 г. по описа на Софийски районен съд, а именно: сумата от 1 500.00 лева, представляваща главница по договор за кредит № *****/26.05.2023 г., ведно със законна лихва за период от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 19.07.2023 г., до изплащане на вземането, сумата 50.54 лева, представляваща договорна лихва за период от 26.05.2023 г. до 25.06.2023 г., сумата 185 .66 лева, представляваща такса за предоставена допълнителна незадължителна услуга за бързо разглеждане на заявката за кредит.

С исковата молба са представени стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит, договор за кредит № *****/26.05.2023 г., ведно с общи условия, декларация по чл.42, ал.2, т.2 от ЗМИП, платежно нареждане от 26.05.2023 г. и от 17.07.2023 г.

Иска се към настоящето дело да бъде приложено ч.гр.д.№ 40375/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 128-ми състав, по което се е развило заповедното производство между страните.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, с който изразява становище по основателността на предявените искове.

Съдът, след като извърши служебна проверка по реда на чл. 140, ал.1 от ГПК на редовността на исковата молба и на предявените искове, както и другите искания и възражения на страните, намира, че следва да се произнесе с определение по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата.

По направените от страните доказателствени искания, съдът намира следното: следва да бъдат приети като доказателства представените с исковата молба документи предвид относимостта им към предмета на спора.

За изясняване делото от фактическа страна следва да бъде приобщено ч.гр.д.№ 40375/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 128-ми състав.

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ДОКЛАДА ПО ДЕЛОТО : Предявени са иски от „ВС.БГ“ ЕООД, ЕИК 22, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“ДХ“ № 52-54, представлявано от ЗСР, насочени срещу М. В. В., ЕГН *****, с адрес гр.София, ж.к.РК бл.22А, вх.Д, ет.2, ап.91, за признаване за установено, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 40375/2023 г. по описа на Софийски районен съд, а именно: сумата от 1 500.00 лева, представляваща главница по договор за кредит № *****/26.05.2023 г., ведно със законна лихва за период от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 19.07.2023 г., до изплащане на вземането, сумата 50.54 лева, представляваща договорна лихва за период от 26.05.2023 г. до 25.06.2023 г., сумата 185 .66 лева, представляваща такса за предоставена допълнителна незадължителна услуга за бързо разглеждане на заявката за кредит.

В исковата молба се твърди, че на 26.05.2023 г. между страните е сключен договор за кредит № *****, въз основа на който ищцовото дружество е предоставило на М сумата от 1500.00 лв., преведена по посочена от кредитополучателя банкова сметка в „ПИБ“ АД. Сочи се, че договорът е сключен от разстояние, чрез личния профил на ответницата в платформата на кредитора – www.vivus.bg, съобразно ЗПК и ЗПФУР. Отбелязва се, че срокът на договора е 30 дни с падежна дата 25.06.2023 г. Според ищеца, подлежащата на възстановяване сума е 1860.00 лв., която включва 1500 лв. главница, 50.54 л. договорна лихва и 309.46 лв. такса за предоставена допълнителна незадължителна услуга бързо разглеждане на заявката за кредит.

Ищецът поддържа становище, че на падежната дата – 25.06.2023 г. задължението на ответницата не е погасено, като по този начин тя е изпаднала в забава. С оглед на това ѝ е начислена и наказателна лихва за забава.

Ищецът признава, че на 17.07.2023 г. ответницата е направила вноса от 190 лв., с които е погасила разходи за изпращане на писма за доброволно изпълнение, 46.20 лв. лихва за забава за периода от 25.06.2023 г. до 17.07.2023 г., както и част от дължимата такса за експресно разглеждане на заявката за кредит – 185.66 лв.

С оглед на това, в настоящето производство ищецът претендира остатъка от своите вземания от ответницата по процесния договор за кредит.

В срока за отговора, ответницата по делото е депозирала такъв, с който изразява становище по основателността на предявените иски. Ответницата признава, че е сключила с ищцовото дружество процесния договор за кредит, но оспорва същия като нищожен. Аргументира становище, че има качеството потребител по смисъла на чл.9, ал.3 от ЗПК, при което приложими в случая са чл.22 вр. чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, а като резултат от това – и чл.23 от ЗПК.

Ответницата обръща внимание, че в случая липсва погасителен план, както и посочване на разходите и допусканията, представляваща изходни данни за изчисляване, като това е изискване, обуславящо действителността на потребителските договори. В тази насока се позовава и на практика на СЕС. Според ответницата, посочването само с цифрово изразение на ГПР не е достатъчно, за да се считат за спазени законовите изисквания, тъй като за потребителя не става ясно колко точно е осъщаването на кредита.

С отговора на исковата молба се оспорва и действителността на клаузата, с която се събира такса за бързо разглеждане на кредита. Отбелязва се, че стойността на тази такса е 20.63% от общия размер на кредита, с което се нарушава искването на чл.19, ал.4 от ЗПК. Излагат се доводи и че при тези данни е налице неточно посочване на ГПР, което само по себе си представлява нелоялна и заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д,

ал.1 и ал.2, т.1 от ЗЗП.

Отделно от това, правят се оплаквания, че в договора няма посочен лихвен процент на ден, противно на изискването на чл.11, ал.1, т.20 от ЗПК.

Ответницата оспорва и клаузата на т.4.4 от ОУ на ищеца като неравнопоставна на основание чл.10а, ал.2 от ЗПК и чл.19, ал.4 и ал.5 от ЗПК. Според ответницата, уредената в посочената разпоредба такса за бързо разглеждане на заявката за отпускане на кредита, представлява установено задължение на заемодателя, свързано с предоставянето и управлението на кредита, събирането на каквото е забранено с чл.10а, ал.2 от ЗПК.

Като недействителни се определят и условията по т.8.4 от договора, свързани с договорената между страните възнаградителна лихва, тъй като противоречат на добрите нрави. Ответницата поддържа становище, че е налице нарушение на принципа на добросъвестност в гражданските и търговските взаимоотношения, тъй като икономически по-слабата страна е поставена в неравностойно положение чрез облагодетелстване на кредитора. Ответницата се позовава на практика на ВКС, според която съглашение за плащане на възнаградителна лихва е действително ако тя не надвишава тройния размер на законната лихва, какъвто не е настоящия случай, тъй като лихвата по процесния договор за кредит е 40.99 %.

По така изложените съображения се иска съдът да отхвърли предявените искове, а в условията на евентуалност – при уважаване на иска за главница, да расрочи плащането й по реда на чл.241, ал.1 от ГПК.

Претнедира се присъждане и на направените от ответника разноски по делото.

- обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения - ищецът претендира права от заемно правоотношение с ответника;

- правна квалификация – предявения иск е с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл.415 от ГПК;

- права и обстоятелства, които се признават – сключен между страните договор за кредит № *****/26.05.2023 г.;

- обстоятелства, които не се нуждаят от доказване – сключен между страните договор за кредит № *****/26.05.2023 г.;

- разпределение на доказателствената тежест - ищецът трябва да докаже съществуването на облигационно правоотношение с ответника, и изпълнение на задълженията си по него, а именно предаване на паричната сума на ответника, респ. на неговия съдължник, ищецът следва да докаже и проведено заповедно производство по отношение на претендираното с настоящия иск вземане;

- факти, за които страните не сочат доказателства – няма такива.

ПРИЕМА следните писмени доказателства: стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит, договор за кредит № *****/26.05.2023 г., ведно с общи условия, декларация по чл.42, ал.2, т.2 от ЗМИП, платежно нареждане от 26.05.2023 г. и от 17.07.2023 г.

ПРИЛАГА към материалите по настоящето дело ч.гр.д.№ 40375/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 128-ми състав.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **27.02.2024 г. от 9.30 ч.**, за която дата да се призват страните.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, **СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕТО НА СПОРАЗУМЕНИЕ** и към МЕДИАЦИЯ.

Препис от настоящето определение да се връчи и на двете страни, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____